

Arrest

nr. 57 713 van 10 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUPONT, die loco advocaat J. HATEGEKIMANA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, T.(...) A.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 02/02/1961 te X geboren. U bent met A.(...) S.(...) (OV X) gehuwd. Op 10/09/2009 vertrok u met uw echtgenoot en uw zoon A.(...) V.(...) (OV X) met het vliegtuig vanuit Yerevan naar Oekraïne. Van daaruit reden jullie per bus door naar België waar jullie op 15/09/2009 aankwamen. Diezelfde dag vroeg u er samen met uw zoon en echtgenoot asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal op deze van uw zoon baseert en dat u zelf geen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U verklaarde dat uw asielaanvraag volledig op de asielproblemen van uw zoon is gebaseerd (CGVS p.3). Echter werd voor uw zoon, voornamelijk op basis van de verklaringen van u en uw man, een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Voor de motivering van de ongeloofwaardigheid van jullie asielmotieven kan verwezen worden naar de beslissing van uw zoon V.(...) waar deze vaststellingen uitgebreid en gedetailleerd werden opgesomd :

U verklaarde vervolging te vrezen van de Armeense autoriteiten. U had namelijk reeds meer dan een jaar in hechtenis gezeten op verdenking van wapentransport en – distributie. U en uw ouders (CGVS p. 4; CGVS S.(...) p. 8; CGVS T.(...) p. 4) maakten de link met uw aanwezigheid op de betoging van 01/03/2008 en uw politieke achtergrond in het algemeen. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er bij de appreciatie van uw asielmotieven terdege rekening met uw medisch-psychologische toestand werd gehouden. De ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven zijn voornamelijk op de verklaringen van uw ouders gebaseerd, daar zij van zeer nabij uw vervolgingsproblemen kenden en er zelf rechtstreeks mee te maken hadden. Gezien de asielmotieven van zowel u als uw ouders op uw vervolgingsproblemen gebaseerd zijn, zijn jullie verklaringen inherent met elkaar verbonden. Bijgevolg kan de geloofwaardigheid van uw asielproblemen getoetst worden aan de verklaringen van uw ouders.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat geen van jullie, en specifiek uw vader, afdoende op de hoogte zijn van de door u en uw ouders verklaarde vervolgingsproblemen. Uw vader verklaarde dat u werd beschuldigd van wapenvervoer en dat u dit samen met een groep zou gedaan hebben (CGVS S.(...) p. 4, 7 en 11). Meer informatie over de beschuldiging of over die groep had hij evenwel niet. Wie de leden van die groep dan wel waren wist hij niet (CGVS S.(...) p.7), noch of iemand van die groep al veroordeeld of opgepakt werd. Sterker zelfs, uw vader informeerde er zelfs niet naar of er nog anderen opgepakt werden (CGVS S.(...) p.11-12, 6). De vriend met wie u samen werd opgepakt, zat volgens uw vader nog altijd in hechtenis voor het vervoeren van wapens. Op basis van deze informatie kan worden verwacht dat hij een inspanning levert om meer informatie over de vervolging van uw vriend te bekomen. Hij liet echter na dit te doen. Zo wist uw vader niet of uw vriend tot diezelfde groep behoorde noch of hij reeds veroordeeld werd (CGVS S.(...) p.12). Ook met betrekking tot de opvolging van uw vervolgingsproblemen wist hij onaannemelijk weinig. Toen hem gevraagd werd of u momenteel nog officieel gezocht werd antwoordde hij negatief (CGVS S.(...) p.3). Niettemin verklaarde hij later tijdens het gehoor dat hij niet wist of u door de Armeense autoriteiten gezocht werd (CGVS S.(...) p.5) en dat het kan dat u nog altijd als verdachte in de wapensmokkel gezien werd (CGVS S.(...) p.6). Vanuit een dergelijke onwetendheid is het niet aannemelijk dat hij geen enkele inspanning heeft gedaan om zich omtrent dit centrale element beter te informeren (CGVS S.(...) p.6). Hij vroeg zelfs niet aan de oom die u vrij kreeg en jullie vertelde dat jullie dienden te vluchten aangezien u in de toekomst misschien nog kon worden opgepakt, of u nog door de Armeense autoriteiten gezocht werd (CGVS S.(...) p.3, 5). Hij had er zelfs niet aan gedacht om hem dit te vragen (CGVS S.(...) p.12). Voorts wist hij niet op welke manier uw oom u na meer dan een jaar plots vrijkreeg. Hij stelde vaagweg dat uw oom dit via kennissen en vrienden had geregeld. Wie deze mensen dan wel waren wist hij evenwel niet (CGVS S.(...) p.12-13). Hij wist zelfs niet of u op een officiële dan wel op een officieuze manier vrijkwam (CGVS S.(...) p.3). Het is onaannemelijk dat hij zich over deze elementen inzake uw vrijlating niet informeerde bij uw oom. Dit gezien de impact ervan om te weten in hoeverre u nog door de Armeense autoriteiten zou worden gevisieerd. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie asielproblemen.

Voorts werd een gedrag bij u en uw ouders vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door jullie aangegeven vervolgingsvrees. Bij de aanvang van jullie vlucht wisten jullie niet of u nog gezocht werd. Bovendien verklaarde uw vader dat u volgens hem nog altijd verdacht werd van wapentransport zolang die zaak niet opgehelderd was. Desondanks namen jullie het risico, weliswaar met een reisbegeleider, om via de luchthaven van Yerevan te reizen waar jullie vingerafdrukken werden genomen (CGVS S.(...) p.9) . Uw vader had zelfs niet aan het risico gedacht dat u bij een controle zou kunnen opgepakt worden (CGVS S.(...) p.6). Verder verklaarde uw vader dat u meer dan een jaar opgesloten zat in de gevangenis op verdenking van wapentransport (CGVS S.(...) p.4). Uw tweede en laatste arrestatie dateert van 08/03/2008 en u kwam pas vrij op 15/07/2009 (CGVS S.(...) p. 3, 4, 13). In de betreffende periode verscheen u geen enkele keer voor de rechtbank. Het is weinig aannemelijk dat zijn enige inspanning om u vrij te krijgen of om tenminste een zicht te krijgen hoe het staat met de beschuldigen of het onderzoek tegen u, zich beperkte tot één enkel bezoek, dit

eerstdaags na uw eerste arrestatie, aan een medewerker van de politie (CGVS S.(...) p.4-5). In die omstandigheden is het niet aannemelijk dat uw vader geen advocaat voor u inriep om de verdediging van u op zich te nemen. Toen uw vader gevraagd werd waarom dit niet gedaan werd, antwoordde hij enkel dat hij niet wist wat een advocaat is. Deze verklaring is onafdoende om een danig gebrek aan initiatief te verklaren. Hij kon immers informatie ingewonnen hebben over wat te doen in dergelijke omstandigheden. Zo kon hij zich bijvoorbeeld tot een NGO wenden om zich te informeren en klacht in te dienen. Hij liet echter na dit te doen (CGVS S.(...) p.4). Bovendien kan opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat het voorarrest in Armenië maximaal 1 jaar is. Hierdoor zou het zeer opmerkelijk zijn dat deze periode zonder grondige motivering 4 maanden overschreden werd. Het maakt het gebrek aan inspanning van uw ouders op deze situatie aan te klagen des te onaannemelijker.

Voorts werden ook tegenstrijdigheden in de verklaringen van uw ouders vastgesteld die raken aan de kern van uw vervolgingsproblemen. Uw vader verklaarde dat uw vervolgingen een link hadden met uw aanwezigheid op de betoging van 01/03/2008 (CGVS S.(...) p. 8). Niettemin legde uw vader omtrent uw politieke activiteiten zeer tegenstrijdige verklaringen af. In het voorbereidende interview op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde hij dat de oorzaak van uw vervolgingsproblemen gelinkt was aan uw lidmaatschap van een partij en aan uw politieke activiteiten (DVZ vragenlijst S.(...) punt 5). Op het gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde uw vader echter dat u geen lid van een partij was. Toen hij met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd stelde hij enkel dat hij de vraag op DVZ misschien verkeerd begrepen had (CGVS S.(...) p.10). Aangezien de vraag eruit bestond een kort overzicht van de belangrijkste vervolgingsfeiten te geven is deze poging tot verklaring niet geloofwaardig. Voorst stelde uw vader op het voorbereidende interview op de DVZ dat hij tijdens zijn ondervragingen bij de politie werd geslagen (DVZ vragenlijst S.(...) punt 5). Op het gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS S.(...) p. 10-11) bleek echter dat er geen sprake was van slagen of fysiek geweld. Toen hij met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd had hij geen verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid (CGVS S.(...) p.11). Ook tussen de verklaringen van uw ouders werd een tegenstrijdigheid vastgesteld. Uw vader verklaarde in maart 2008 driemaal te zijn meegenomen door de politie (CGVS S.(...) p.13) en uit zijn verklaringen blijkt dat uw moeder minstens bij de eerste 2 aanwezig was (CGVS S.(...) p.10, 14). Niettemin verklaarde uw moeder (CGVS T.(...) p. 4) dat uw vader slechts éénmaal door de politie werd meegenomen. Toen uw moeder met deze tegenstelling geconfronteerd werd, bleef zij erbij dat uw vader éénmaal door de politie werd meegenomen. Eerder stelde uw moeder dat ze zich dat misschien niet herinnerde (CGVS T.(...) p. 3-4). Het is echter weinig aannemelijk dat ze zich niet zou herinneren dat uw vader meer dan eens in dezelfde week door de politie werd meegenomen.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan de door jullie verklaarde reisweg en bijgevolg aan jullie verklaring voor het feit dat geen van jullie een paspoort kan voorleggen daar uw ouders verklaarden dat dit bij jullie reisbegeleider achterbleef (CGVS S.(...) p.9, CGVS T.(...) p.2). Zo stelde uw vader dat de passeur jullie zomaar langs de paspoortcontroles kon loodsen zonder gecontroleerd te worden. Onderweg zag hij de mensen aan de paspoortcontroles staan en verklaarde hij dat zijn vingerafdrukken werden genomen (CGVS S.(...) p.12, 9). Uw moeder daarentegen verklaarde dat jullie via een geheime gang gingen zonder daarbij de wachtrijen aan de paspoortcontroles te zien. Bovendien verklaarde zij dat er op de luchthaven van Yerevan geen vingerafdrukken van jullie genomen werden. Toen zij met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werd, stelde zij enkel dat zij het niet had gezien (CGVS T.(...) p.2-3). Dit is niet afdoende aangezien jullie samen reisden en uw vader verklaarde dat uw moeders' vingerafdrukken wel degelijk genomen werden (CGVS S.(...) p.13). Ook over de verklaarde reisweg van Oekraïne tot België rijzen er ernstige twijfels. Uw beide ouders verklaarden dat zij aan geen enkele grenscontrole persoonlijk gecontroleerd werden - uw vader wist zelfs niet of jullie überhaupt een grenscontrole passeerden (CGVS S.(...) p.9, CGVS T.(...) p.3). Uw vader wist ook niet of er een visum in jullie paspoorten stond en uit zijn verklaringen bleek dat er geen enkele afspraak met de reisbegeleider werd gemaakt over wat te doen bij een eventuele paspoortcontrole (CGVS S.(...) p.9). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door jullie verklaarde klandestiene inreis vanuit Yerevan in de Europese Unie. Hierdoor moet men besluiten dat u informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt. Bijgevolg zijn er ernstige vermoedens dat jullie moedwillig jullie paspoorten, en de informatie die het vevat, achterhouden daar geen van jullie een aannemelijke verklaring kan geven voor het niet voorleggen van jullie paspoorten.

Ten slotte dient er nog gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. Uit deze informatie

blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u en uw ouders beschreven ernstige moeilijkheden in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Geen van jullie legt echter relevante documenten voor die jullie asielmotieven enigszins ondersteunen. Dit is zeer opmerkelijk gezien er toch een huiszoeking plaatsvond, uw vader zich bij de politie ging informeren over de stand van het onderzoek, uw vader tot driemaal toe door de politie werd ondervraagd en u meer dan een jaar in voorhechtenis zat.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat er geen geloof aan de door u en uw ouders verklaarde vervolgingsvrees kan worden gehecht. Bijgevolg kan er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden weerhouden.

De door u en uw man voorgelegde documenten (geboorteaktes, huwelijksakte) bevatten louter persoonlijke gegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar zoon, A.V. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar zoon.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 57 711 van 10 maart 2011 aan de zoon van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1999 (lees: 1991) betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag). Tot slot meent verzoeker dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

Verzoeker stelt dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus gebaseerd is op de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn ouders. Hij is van mening dat dit argument niet zomaar kan worden aangewend door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Volgens verzoeker werd er onvoldoende rekening gehouden met zijn psychische toestand (hij lijdt aan schizofrenie) waardoor hij niet in staat is om precieze informatie door te geven aan zijn ouders. Verzoeker benadrukt dat hij daadwerkelijk moeilijkheden heeft gekend ten gevolge van de manifestatie op 1 maart 2008 in Armenië. Verzoeker wijst er op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf toegeeft dat er tijdens de kiesperiodes sprake is

van een verhoogde spanning die gepaard kon gaan met intimidaties en arrestaties en dat de presidentsverkiezingen van 2008 turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een lange nasleep kenden.

2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca Subject Related Briefing van 14 oktober 2010: "Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008", stuk 13 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. In juni 2009 werd een amnestiewet door het parlement aangenomen. Tevens blijkt uit deze informatie dat personen die geen uitgesproken profiel hebben als oppositieleider en die betrokken waren bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen in de nasleep hiervan in maart 2008, alsook hun familieleden, geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeren en probleemloos naar Armenië kunnen terugkeren. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofdte van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. Verzoeker geeft niet aan op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië toont hij niet aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER